

I själens djup

Vid stundens allvar
vill jag stanna kvar
att tänka efter
om mörkrets krafter,
och dess påverkan
på mitt liv.

Jag kan se ljuset
som befriar
men jag väljer mörkret.
Kan flyga fritt
i rymden
men väljer
bojornas fängsel.

Jag söker efter en mening
kanske finns den i mörkret
i det innersta
av själens djupaste skepnad.
Låt mig gömma
mig där
för en stund.

Stundens allvar kräver
avskildhet
där är mörkret säkrast.
Ute i universum finns evighet
där finns allt.
Jag tror att samma universum
finns i min själ,
som min själ finns
i universum.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren M M Mannheim med Poeter.se id #15374 innehar upphovsrätten